

* **THIS TEXT IS PUBLISHED ON THE NOMOS LEGAL DATABASE**

<http://lawdb.intrasoftnet.com/nomos/nomos_frame.html>

* **NOMOS LEGAL DATABASE HAS KINDLY PROVIDED PERMISSION FOR THE PUBLICATION OF THE TEXT BELOW ON THE PACE INTERNATIONAL CISG DATABASE**

ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 43945/2007

(ΧΡΙΑ 2008/52, APM 2008/942)

Δικονομία πολιτική. Διεθνής δικαιοδοσία εντός της Ε.Ε. σύμφωνα με τον ΚΑΝ. 44/2001 για διαφορές που απορρέουν από διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων. Προσδιορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας, δυνάμει του τόπου εκπλήρωσης της παροχής. Καθορισμός του τόπου αυτού.

Αγωγή για καταβολή τιμήματος λόγω πώλησης ετοιμών ενδυμάτων παραδοτέων στην αλλοδαπή (Ιταλία). Δικαιώματα και υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών. Εφαρμοστέο δίκαιο επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και επί του επιτοκίου, όταν οφείλονται τόκοι υπερημερίας.

Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Αριθμ. 43945/2007

Προεδρεύων: Κ. Κουτσό γεωργός, Πρωτοδίκης
Δικηγόροι: Γ. Κερμανίδης-Ε. Νίκα

[...Ο Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 που από την 1-3-2002 έχει τεθεί σε ισχύ σε αντικατάσταση της Συμβάσεως των Βρυξελλών ρυθμίζοντας μεταξύ άλλων στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και τη διεθνή δικαιοδοσία σε εμπορικές και αστικές υποθέσεις εκτός από τον προβλεπόμενο στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 γενικό δικαιοδοτικό σύνδεσμο της κατοικίας του εναγομένου μέσω του κανόνα του άρθρου 5 παρ. 1 ως συντρέχουσα ειδικότερη δικαιοδοτική βάση ισχύουσα στις διαφορές από σύμβαση καθορίζει τον τόπο όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή. Σε σχέση ειδικότερα με όσες διαφορές συνδέονται με τις συμβάσεις πωλήσεως μέσω της ρυθμίσεως του άρθρου 5 παρ. 1 σημ. β του Κανονισμού συντελείται συγκεκριμένος καθορισμός της παραπάνω δικαιοδοτικής βάσης με την αναγωγή του τόπου όπου η παράδοση των εμπορευμάτων επιχειρήθηκε ή όφειλε να επιχειρηθεί ως συνδέσμου κρίσιμου για την θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας σε σχέση με το σύνολο των αντιστοίχων διαφορών ανεξαρτήτως της επίδικης σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση παροχής (βλ. Βασιλακάκη, Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας επί διαφορών από σύμβαση και από αδικοπραξία εκδ. 2004 σελ. 123 επ). Κατά τον τρόπο αυτό αποφεύγεται η διάσπαση της διαφοράς, αλλά και οι περιπλοκές που συνδέονται με την αναζήτηση του εφαρμοστέου δικαίου, ώστε σύμφωνα με του κανόνες του να προσδιορισθεί ο τόπος εκπλήρωσεως της παροχής. Η διαλαμβανόμενη στον προαναφερόμενο κανόνα διάκριση μεταξύ πραγματικού και νόμιμου τόπου εκπλήρωσεως εμφανίζεται κρίσιμη σε όσες περιπτώσεις η υποχρέωση παραδόσεως των εμπορευμάτων δεν εκπληρώθηκε ή αμφισβητείται η νόμιμη εκπλήρωση της παροχής σε συγκεκριμένο τόπο. Ειδικότερο όμως ζήτημα τίθεται στις περιπτώσεις διεθνών πωλήσεων που εκτελούνται με την αποστολή από τον πωλητή των εμπορευμάτων και την παραλαβή αυτών από τον απτισυμβαλλόμενο του σε άλλη χώρα. Στις συγκεκριμένες μορφές συμβατικών σχέσεων είναι αναγκαία η αναγωγή στις σχετικές διατάξεις του εφαρμοστέου

δικαίου προκειμένου να αναζητηθεί η ρύθμιση μέσω της οποίας θα καθοριστεί το ειδικότερο περιεχόμενο της υποχρέωσης του πωλητή να παραδώσει τα εμπορεύματα, ώστε να προσδιοριστεί ακολούθως ο τόπος εκδηλώσεως όσων ενεργειών είναι κατά νόμο αναγκαίες προκειμένου να ολοκληρωθεί η εκτέλεση της αντίστοιχης παροχής. Σε όσες εμπορικές συμβάσεις πώλησεως κινητών συνδέονται με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενωσης εφαρμόζεται η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1 α και 2 αυτής η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2532/1997 και τέθηκε σε ισχύ από την 1-2-1999. Η Σύμβαση έχει κυρωθεί από όλα τα κράτη στα οποία ισχύει ο Κανονισμός 44/2001 με εξαίρεση το Ηνωμένο Βασίλειο και την Πορτογαλία και περιέχει τους σχετικούς άμεσα εφαρμοστέους κανόνες ουσιαστικού δικαίου (βλ. ΕφΛαμ 63/2006 ΕπισκεΔ 2006 σελ. 1106, Κορνηλάκη Ειδικό Ενοχικό Δίκαιο Ι, εκδ. 2002 σελ. 108 επ., Νικολαΐδη, Η διεθνής πώληση κινητών κατά τη Σύμβαση της Βιέννης σελ. 8 επ.). Με το άρθρο 31 περ. α της ανωτέρω Συμβάσεως προβλέπεται, ότι εφόσον δεν υπάρχει συμφωνία εκπληρώσεως της παροχής σε άλλο τόπο η παράδοση των εμπορευμάτων σε περίπτωση εκτελέσεως μεταφοράς αυτών συντελείται στον τόπο όπου αυτά παραδίδονται στον πρώτο μεταφορέα. Επίσης εφόσον δεν υπάρχει μεταφορά από τη διάταξη του άρθρου 31 περ. β της ίδιας Συμβάσεως υπό τις ειδικότερες προϋποθέσεις αυτής προβλέπεται ότι ο τόπος εκπληρώσεως της παροχής του πωλητή ταυτίζεται με τον τόπο κατασκευής ή παραγωγής των εμπορευμάτων, ενώ σε περίπτωση αμφιβολίας κατά το ίδιο άρθρο 31 περ. γ ισχύει ο κανόνας, ότι η παράδοση των εμπορευμάτων επιχειρείται όπου βρίσκεται η εγκατάσταση του πωλητή (βλ. Βασιλακάκη ο.π. σελ. 138 επ. Π. Αρβανιτάκη, Η επίδραση της Συμβάσεως της Βιέννης για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών στο δικονομικό δίκαιο ΧριΔ 2001 σελ. 673).

Μέσω της παραπάνω Συμβάσεως η ρύθμιση των σχέσεων των συμβαλλομένων μερών σε περίπτωση ανώμαλης εξελίξεως της ενοχής συντελείται με την υπαγωγή όλων των μορφών παραβάσεως των συμβατικών υποχρεώσεων στον ίδιο νόμιμο λόγο ευθύνης συνιστάμενο στην παράλειψη εκπληρώσεως της ενοχής και την θεμελίωση σε αυτόν των προβλεπομένων από τις ειδικότερες διατάξεις δικαιωμάτων του αντισυμβαλλομένου εκείνου που αθέτησε τη σύμβαση μεταξύ των οποίων κατά τις διατάξεις των άρθρων 45 παρ. 1 α και 2, 50, και 74 περιλαμβάνεται η μείωση του τιμήματος καθώς και η σωρευτική ασκούμενη αξίωση αποζημιώσεως (βλ., Κορνηλάκη Ειδικό Ενοχικό Δίκαιο Ι εκδ. 2002 σελ. 129 επ, Πουλιάδη, Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τη διεθνή πώληση κινητών και το δίκαιο του Αστικού Κώδικα: Το ρυθμιστικό πρότυπο της ενοποίησης των συμβατικών παραβάσεων ΕπισκεΔ 1998 σελ. 19 επ, Βαλτουόδη, Το πρόβλημα της συρροής της ευθύνης για τα πραγματικά ελαττώματα κατά τη σύμβαση της Βιέννης "CISG" με το εθνικό εξωσυμβατικό δίκαιο, Αρμ 1999 σελ. 327 επ). Με το άρθρο 58 παρ. 1 της Συμβάσεως σε περίπτωση ελλείψεως ειδικότερης συμφωνίας των μερών το χρονικό σημείο κατά το οποίο τα εμπορεύματα ή τα παραστατικά τους έγγραφα έχουν τεθεί στη διάθεση του αντισυμβαλλομένου του πωλητή προσδιορίζεται ως εκείνο κατά το οποίο είναι καταβλητέο το οφειλόμενο τίμημα και όπως συνάγεται από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 59, 78 και 79 με αναγωγή σε αυτό καθορίζεται το διάστημα οφειλής τόκων, εφόσον καθυστερεί η εκπλήρωση της αντίστοιχης χρηματικής υποχρέωσης χωρίς να απαιτείται όχληση ή υπαιτιότητα του οφειλέτη ούτε ζημία του δανειστή. Το χρονικό σημείο από το οποίο ερμηνευτικά συνάγεται ότι τα εμπορεύματα έχουν τεθεί στην διάθεση του αντισυμβαλλομένου του πωλητή είναι ο ειδικότερα προσδιοριζόμενος μέσω των διατάξεων των άρθρων 67-69 της Συμβάσεως χρόνος μεταθέσεως του κινδύνου μετά τον οποίο σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 66 αποκλείεται η απαλλαγή του αντισυμβαλλομένου του πωλητή από την υποχρέωση του καταβολής του συνόλου του τιμήματος. Ο χρόνος αυτός προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 31, 67 και 69 της Συμβάσεως ότι σε περίπτωση αμφιβολίας συμπίπτει με την εκπλήρωση ή την

παραβίαση της υποχρέωσης αναλήψεως των πωληθέντων από τον αντισυμβαλλόμενο του πωλητή, ή εφόσον υπάρχει μεταφορά των εμπορευμάτων με την παράδοση τους στον πρώτο μεταφορέα (βλ. Κορνηλάκη, ο.π., σελ. 154 επ, Τζουγανάτο, Η μετάθεση του κινδύνου κατά τα άρθρα 66-70 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων ΕΕμπΔ 1998, σελ. 509 επ, Νικολαΐδη ο.π., σελ. 101 επ.). Επιπλέον σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 όσα θέματα υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της Σύμβασεως χωρίς να παρέχεται έρεισμα, ώστε να αντιμετωπιστούν ερμηνευτικώς μέσω αναγωγής στις συναγόμενες από τους κανόνες της γενικές αρχές ρυθμίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου που είναι εφαρμοστέο κατά το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (Εφθεσ 2923/2006 ΕπισκΕΔ 2007 σελ. 168). Μεταξύ όσων ζητημάτων χαρακτηρίζονται ως εξωτερικά κενά της Σύμβασεως διότι και με την αναγωγή στις γενικές αρχές αυτής δεν συνάγεται οποιαδήποτε ειδικότερη σχετική ρύθμιση περιλαμβάνεται το ύψος του επιτοκίου μέσω του οποίου προσδιορίζεται η οφειλή τόκου καθώς και οι προϋποθέσεις προβολής σε συμψηφισμό όσων αξιώσεων των συμβαλλομένων μερών θεμελιώνονται στη σύμβαση πωλήσεως.

Στην προκειμένη περίπτωση εκτίθεται ότι η ενάγουσα που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη πώλησε και παρέδωσε στην εναγομένη εταιρία που εδρεύει στην Ιταλία τις ποσότητες διαφόρων ειδών ετοιμών ενδυμάτων που αναφέρονται στα υπ' αριθμ. 11/27-1-2006 και 12/3-2-2006 τιμολόγια-δελτία αποστολής των οποίων το περιεχόμενο ενσωματώνεται στην αγωγή. Ότι το ύψος της οφειλής της εναγομένης όπως η αγωγή παραδεκτώς με τις προτάσεις διορθώθηκε κατά τα σχετικά ποσά διαμορφώνεται για το υπ' αριθμ. 11/27-1-2006 και 12/3-2-2006 στο πόσο των 25.274,60 και 16.600,10 Ευρώ αντίστοιχα. Ότι η ενάγουσα έναντι της οφειλής της από το τιμολόγιο υπ' αριθμ. 12/3-2-2006 κατέβαλε ποσό ύψους 1.104,10 Ευρώ. Ότι συμφωνήθηκε η εναγομένη να εκπληρώσει την οφειλή της κατά τη παράδοση των εμπορευμάτων. Με το ιστορικό αυτό επιδιώκει η ενάγουσα να υποχρεωθεί η εναγομένη με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή να της καταβάλει ποσό ύψους 40.770,60 Ευρώ, όπως λόγω της ανωτέρω διορθώσεως της αγωγής το σχετικό αίτημα διαμορφώθηκε μέσω περιορισμού του ενώ το αρχικώς αιτούμενο ήταν ποσό ύψους 42.770,80 Ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της παραδόσεως των εμπορευμάτων άλλως από την επίδοση της αγωγής και να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική της δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αίτημα η υπό κρίση αγωγή υπάγεται στη διεθνή δικαιοδοσία του παρόντος δικαστηρίου σύμφωνα με τις εφαρμοστέες στη συγκεκριμένη περίπτωση διατάξεις όπως το περιεχόμενο αυτών αναπτύχθηκε στην προηγούμενη νομική σκέψη, δεδομένου ότι η εναγομένη δεν επικαλείται συγκεκριμένο συμβατικό περιεχόμενο που να παρέχει έρεισμα για την συναγωγή αντίθετου συμπεράσματος. Η αγωγή παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (βλ. αρθρ. 7, 8, 9 εδ. α, β, γ, 10, 14 παρ. 2, 215 επ. ΚΠολΔ, 5 παρ. 1 β Κανονισμού 44/2001, 31 της Σύμβασεως των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων) και έχει καταβληθεί το ανάλογο προς το αντικείμενο της τέλους δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσυζητήσεις (βλ. το υπ' αριθμ. ... διπλότυπο εισπραξής ΔΟΥ Β' Θεσσαλονίκης και το υπ' αριθμ. ... γραμμάτιο εισπράξεως ΕΤΕ). Η αγωγή κρίνεται νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 14 παρ. 1, 15 παρ. 1, 23, 24, 53, 57 παρ. 1, 58, 59, 61 παρ. 1 α, 78 της Σύμβασεως των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων 176, 907, 908 παρ. 1 στ ΚΠολΔ. Επομένως θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω προκειμένου να διαπιστωθεί εάν είναι βάσιμη από ουσιαστική άποψη.

Η εναγομένη με τις έγγραφες προτάσεις της αρνείται την αγωγή και περαιτέρω προβάλλει ότι υπάρχουν συγκεκριμένα μνημονεύομενα είδη ενδυμάτων αξίας 84,55 Ευρώ που δεν παραδόθηκαν σε αυτή, ότι σε άλλα δεν είχε εκπληρωθεί η υποχρέωση προσιδερώματος και επιχειρήθηκαν επιδιορθώσεις του μεγέθους τους συνολικής

αξίας 559,45 Ευρώ καθώς επίσης και ότι 422 αναφερόμενα είδη αξίας 3.849,65 Ευρώ ήταν κατεστραμμένα. Τα παραπάνω χρηματικά ποσά επικαλείται η εναγομένη ότι αναλογούν στην αξία σε σχέση με την οποία προβάλλει τον ισχυρισμό ότι θα πρέπει να μειωθεί το εκ μέρους της οφειλόμενο τίμημα. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση που είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 45 παρ. 1α, 50, 51 παρ. 1 Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων και θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω από κοινού με την αγωγή προκειμένου να διαπιστωθεί εάν είναι βάσιμος από ουσιαστική άποψη. Επίσης η εναγομένη προβάλλει σε συμψηφισμό τις επικαλούμενες εκ μέρους της ειδικότερες απαιτήσεις για υποβολή της σε δαπάνες συνολικού ύψους 11.733,88 Ευρώ λόγω αποκαταστάσεως όσων ελαττωμάτων εμφανίζαν συγκεκριμένα είδη. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση συμψηφισμού της αξιώσεως αποζημιώσεως της εναγομένης που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 45 παρ. 1β, 2 74, τη Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων. Η ένσταση προβάλλεται νομίμως κατά τις διατάξεις των άρθρων 440 και 441 ΑΚ που ενόψει όσων εκτέθηκαν στην προηγούμενη νομική σκέψη εφαρμόζονται στην προκειμένη περίπτωση κατά το άρθρο 7 παρ. 2 της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων, διότι σε αυτή δεν υπάρχει ούτε από την αναγωγή στις γενικές αρχές της συνάγεται αντίστοιχη ρύθμιση. Οι προαναφερόμενες διατάξεις του ΑΚ αποτελούν μέρος του εφαρμοστέου ουσιαστικού δικαίου κατά τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 της Συμβάσεως της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές που κυρώθηκε με το Ν. 1792/1988 και ισχύει από την 1-4-1991 δεδομένου ότι οι διάδικοι το επιλέγουν με την επίκληση του περιεχομένου των ρυθμίσεων του (βλ. Ζωή Παπασιώπη-Πασιά, Η κοινοτική σύμβαση της Ρώμης του 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές όπως ισχύει στην Ελλάδα σελ. 22-23). Αντιθέτως κρίνεται απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας η προβαλλόμενη από την εναγομένη ένσταση συμψηφισμού κατά το μέρος της που θεμελιώνεται σε απαιτήσεις αποζημιώσεως λόγω οικονομικής επιβαρύνσεως της τελευταίας εξαιτίας υποβολής της σε δαπάνες συνδεόμενες με την απώλεια χρόνου προκειμένου να επιτευχθεί η αποκατάσταση ελαττωμάτων κάποιων ενδυμάτων, δεδομένου ότι τα είδη αυτά δεν προσδιορίζονται κατά τρόπο ώστε να γίνεται αντιληπτή η ταυτότητα τους, επιπλέον δεν καθορίζεται το ειδικότερο περιεχόμενο και η αιτία της καθυστέρησης, ούτε εξειδικεύεται με ποιο τρόπο η αντίστοιχη χρονική απόκλιση συνδέεται με οποιαδήποτε αποτιμώμενη σε ορισμένο ύψος οικονομική επιβάρυνση της ανωτέρω διαδίκου. Επίσης απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας είναι η ένσταση συμψηφισμού αξιώσεως αποζημιώσεως λόγω απώλειας εσόδων προερχομένων από την πώληση των προϊόντων που δεν παραδόθηκαν ή ήταν ελαττωματικά δεδομένου ότι δεν προβάλλονται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά από τα οποία να προκύπτει ότι η εναγομένη θα διέθετε σε τρίτους οποιαδήποτε από τα είδη αυτά έναντι καταβολής σε αυτήν τιμήματος ανερχόμενου σε κάποιο συγκεκριμένο ύψος. Επομένως όσες από τις ενστάσεις κρίθηκαν νόμιμες θα πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω από κοινού με την αγωγή προκειμένου να διαπιστωθεί εάν είναι βάσιμες και από ουσιαστική άποψη.

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος που με επιμέλεια της ενάγουσας εξετάστηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδρίασεως (η εναγομένη δεν πρότεινε μάρτυρα προς εξέταση), από όλα τα έγγραφα τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι διάδικοι, σε συνδυασμό με την προσκομιζόμενη από την εναγομένη υπ' αριθμ. ... ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Προξένου της Ελλάδος στη Μπολόνια Ιταλίας πριν από την οποία είχε νομίμως και εμπροθέσμως κατά τη διάταξη του άρθρου 270 παρ. 2 ΚΠολΔ κλητευθεί η ενάγουσα (βλ. την υπ' αριθμ. ... έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ...), αποδεικνύονται κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα ακόλουθα πραγματικά

περιστατικά: Η ενάγουσα που έχει συσταθεί με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας διατηρεί στην περιοχή της θεσσαλονίκης επιχείρηση παραγωγής και διαθέσεως σε εμπόρους διαφόρων ειδών ετοιμών ενδυμάτων. Με τη διαμεσολάβηση της συνεργαζόμενης με την εναγομένη εταιρίας με την επωνυμία "... CO" που εδρεύει στη ... θεσσαλονίκης την 3-11-2005 εκ μέρους της ως άνω διαδίκου υποβλήθηκε πρόταση προς την ενάγουσα, την οποία η τελευταία αποδέχθηκε αναλαμβάνοντας της υποχρέωση να κατασκευάσει και να παραδώσει λόγω πωλήσεως στην αντισυμβαλλομένη της συγκεκριμένα είδη ετοιμών ενδυμάτων. Ανεξαρτήτως του χρόνου κατά τον οποίο εκπληρώθηκε η ως άνω υποχρέωση εκ μέρους της ενάγουσας, ο οποίος αφού στην παρούσα δίκη δεν συνδέεται με την προβολή συγκεκριμένων αξιώσεων δεν είναι κρίσιμος για τη διάγνωση της επίδικης διαφοράς, τα ενδύματα που συνθέταν το περιεχόμενο της παραγγελίας κατασκευάστηκαν και τμηματικώς την 5-1-2006, 13-1-2006, την 23-1-2006, την 27-1-2006 μέχρι την 3-2-2006, ολοκληρώθηκε η παράδοση τους στην εναγομένη που τα παρέλαβε έχοντας αναθέσει την επιμέλεια της σχετικής συναλλαγής όπως και της εκτελέσεως αυτής στην προαναφερόμενη διαμεσολαβούσα εταιρία. Σε σχέση με την εκτέλεση ενός τμήματος της παραγγελίας και την παράδοση των αντιστοίχων ειδών ετοιμών ενδυμάτων εκδόθηκαν από την ενάγουσα τα υπ' αριθμ. 11/27-1-2006 και 12/3-2-2006 τιμολόγια-δελτία αποστολής ποσού ύψους 25.274,60 και 16.600,10 Ευρώ αντιστοίχως όπως ως προς τα μεγέθη αυτά κατά τα προεκτεθέντα διορθώθηκε αγωγή. Μετά την παραλαβή των εμπορευμάτων η εναγομένη απευθυνόμενη στον ... εκπρόσωπο της εταιρίας με την επωνυμία "... " που αντιπροσωπεύει στην Ιταλία την εταιρία με την επωνυμία "... CO" διατύπωσε διάφορες απόψεις σχετικά με τις επικαλούμενες εκ μέρους της ελλείψεις των ειδών που της παραδόθηκαν. Όμως δεν υπάρχει αποδεικτικό μέσο που να τεκμηριώνει ότι τα είδη που κατά τρόπο αόριστο αναφέρονται στο περιεχόμενο των κειμένων μέσω των οποίων αποτυπώνεται εγγράφως η επικοινωνία μεταξύ της εναγομένης και του ... ταυτίζονται με κάποια από όσα συνθέτουν το υλικό αντικείμενο της υπό διάγνωση διαφοράς. Επιπλέον με δεδομένο ότι η ενάγουσα δεν είχε πληροφορηθεί το περιεχόμενο των συγκεκριμένων εγγράφων, ώστε να διατυπώσει και αυτή τις απόψεις της υπό την μη αμφισβητούμενη ιδιότητα της ως αντισυμβαλλομένης της εναγομένης δεν υπάρχει έρεισμα προκειμένου από την εκτίμηση των σχετικών κειμένων να προκύψει ως αποδεικτικό πόρισμα ότι αυτά δεν αφορούν στις εσωτερικές σχέσεις της τελευταίας με τις παραπάνω συνεργαζόμενες με την ίδια εταιρίες. Κατά μείζονα όμως λόγο οι οποιοσδήποτε ελλείψεις των ανωτέρω ειδών δεν τεκμηριώνεται ότι είναι υπαρκτές αφού αυτές απλώς προβάλλονται εκ μέρους της εναγομένης χωρίς να έχουν ελεγχθεί και επιβεβαιωθεί από τους προαναφερόμενους συνεργάτες της ούτε άλλωστε από την ενάγουσα. Σχετικά με τις ελλείψεις που και στην παρούσα δίκη επικαλείται η εναγομένη αφού ήδη από την 3-2-2006 είχε ολοκληρωθεί η παραλαβή εκ μέρους της του συνόλου των εμπορευμάτων επέλεξε η ίδια να ενημερώσει με καθυστέρηση την ενάγουσα σε αψώτερο χρονικό σημείο και συγκεκριμένα την 27-3-2006 και την 28-3-2006 μέσω των σχετικών εγγράφων της προβάλλοντας ως αίτημα αυτής την έκπτωση κατά ποσοστό 50% του υπολοίπου της οφειλής της. Όπως ήταν αναμενόμενο υπό τις συνθήκες αυτές της πλήρους αοριστίας και της ελλείψεως οποιασδήποτε τεκμηριώσεως των ισχυρισμών της εναγομένης αμφισβητήθηκε η βασιμότητα των αιτημάτων αυτής τα οποία αποκρούστηκαν από την ενάγουσα που μέσω του από 10-4-2006 εγγράφου της επέμεινε στην εκπλήρωση από την αντισυμβαλλομένη της του εκ μέρους της οφειλόμενου χρηματικού ποσού. Χαρακτηριστικό της αδυναμίας τεκμηριώσεως της βασιμότητας όσων παραβάσεων συμβατικών υποχρεώσεων κατά τα προεκτεθέντα προβάλλονται από την εναγομένη είναι ότι όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. ... απόφαση του Δικαστηρίου του Φόρλι της Περιφέρειας Τσεζένα της Ιταλίας ο δικηγόρος της τελευταίας "...την ημέρα 4-4-2007 γνωστοποίησε ότι η απαίτηση που περιγράφεται στις πράξεις είναι στην πραγματικότητα μειωμένη..." με συνέπεια να μην είναι "... πια απαραίτητο ούτε δυνατόν να προσχωρήσουν στην

προαναφερόμενη διαδικασία" πραγματογνωμοσύνης της οποίας η διενέργεια με τη συμμετοχή και της εκπροσωπούμενης από δικηγόρο ενάγουσας διατάχθηκε, αλλά μετά την υποβολή της ανωτέρω δηλώσεως κηρύχθηκε ματαιωμένη η διεξαγωγή της. Με τα δεδομένα αυτά αποδεικνύονται αβάσιμες από ουσιαστική άποψη οι σχετικές ενστάσεις που η εναγομένη έχει προβάλλει κατά το μέρος που εξετάζεται η ουσιαστική τους βασιμότητα. Επομένως η εναγομένη οφείλει στην ενάγουσα το αιτούμενο χρηματικό ποσό ύψους 40.770,60 Ευρώ ή το ύψος της συγκεκριμένης υποχρέωσης διαμορφώθηκε λόγω μείωσης της αρχικής οφειλής που ανερχόταν σε (25.274,60 + 16.600,10) 41.874,70 Ευρώ μετά τη συνολογούμενη από την ενάγουσα καταβολή από την αντισυμβαλλομένη αυτής ποσού ύψους 1.104,10 Ευρώ.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω η κρινόμενη αγωγή θα πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική και να υποχρεωθεί ο εναγομένη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 40.770, 60 Ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της 3-2-2006 που ολοκληρώθηκε η παραλαβή των εμπορευμάτων από την εναγομένη...]